

[Annette Just]

tiet gerne ville, så vil det kunne bruges til en centralisering, til en fjernelse af dansk mulighed for selv at styre sin vej fremad. Ja, rent faktisk vil det kunne bruges til noget af det, der for mig er noget af det mest forfærdelige: til planøkonomi – det, som vi har set ikke duer. Hvorfor skal vi bruge det nu?

Ét punkt kan vi ikke gå ind for, og det er den væsentligste grund til, at Fremskridtspartiet ikke er med på Socialdemokratiets og regeringens dagsordensforslag i dag: den sociale dimension. For skal vi have arbejdsmarkedspolitik og socialpolitik ind som EF-regler, hvad sker der så med vores egne overenskomstforhandlinger? Skal de bare være et forum, hvor man siger ja til, hvad der én gang er besluttet i Bruxelles, eller skal vi bevare den frie mulighed for at lave overenskomster på alle områder? Det mener Fremskridtspartiet; vi har ment det, hver gang vi sagde, at Fremskridtspartiet går ind for frie overenskomster, men det kan jeg høre her at bl.a. Socialdemokratiet ikke mener, og det er selvfølgelig en interessant konstatering.

Vi mener heller ikke, at vi skal have en fælles social bistandslov, og når nu folk vil springe op og sige: Jamen der kan måske blive tale om nogle mindstekrav, og der kan blive tale om sådan lidt af hvert, men ikke noget, der rigtig har betydning, så tror vi ikke på, at det ikke vil få betydning. Vi tror, at det vil få meget stor betydning i løbet af meget kort tid, for så vil man sige, at dette er et EF-krav, og så kan vi hoppe op og falde ned på alle vores ideer om, hvordan vi ønsker bistandsloven udformet eller vil have det sociale system for danskere i Danmark, når man fra den sydeuropæiske del har slået så hårdt til lyd for, at vi skal have – det har et meget fint euro-ord, må det vel hedde, men hvis jeg nu siger Nord-Syd-samhørighed, så er jeg sikker på, at det er det nærmeste, vi kan komme et rigtigt dansk ord – en Nord-Syd-samhørighed, som vi alle sammen ved betyder, at bl.a. med Spanien i spidsen ønsker man flere milliarder pumpet sydpå fra det rige Norden. Såmænd ikke fordi man ønsker at gøre meget store skridt fremad, men fordi det er en nem måde at få penge ud af vores land på.

Vi ønsker altså ingen stormagt. Vi ønsker ikke, at EF skal genopstå som et nyt Sovjetunionen. Vi ønsker samarbejde, samhandel, i første omgang med hele Europa og i anden omgang

med hele verden, og derfor har vi også holdt så hårdt på GATT-forhandlingerne. Vi ønsker enstemmighed om udenrigspolitik, det tror jeg alle gør, så derfor vil jeg ikke dvæle længe ved det. Men én ting er helt sikker: en EF-hær er der ingen der får Fremskridtspartiet med på. Så er det sagt. NATO er og bliver den sikkerhedsmulighed, der er for Danmark som en fri nation.

Når vi så taler om den økonomiske og monetære union, så siger vi nej til tvungen enhedsvaluta. Dét er det lidt rystende at opleve, hvad økonomiministeren fik sagt i sin tale, for det er lykkedes mig at få en kopi af talen nu, og jeg citerer:

»Med gennemførelsen af den endelige fase af den økonomiske og monetære union vil valutakurserne blive uigenkaldeligt fastlåst. Fællesskabet får sin egen valuta som udtryk for sin identitet og sin enhed. Disse konklusioner har Danmark tiltrådt.«

Det var, hvad økonomiministeren stod på denne talerstol og sagde: »Disse konklusioner har Danmark tiltrådt.«

Jeg spørger bare: Med hvilken ret har Danmark på nuværende tidspunkt tiltrådt, at vi skal have en enhedsvaluta?

Vi står fast ved, at vi ikke skal betale med ecu og gå rundt med dem i lommen, men det er helt fint og i orden, at vi laver en fastfrysning af valutaerne i EMS-samarbejdet. Men det skal altså ikke udmøntes til, at når vi skal købe leverpostej, så er det også med ecuer. Ecuen kan være glimrende for erhvervslivet. I dag bruger man mange gange ecuer i stedet for dollars.

Men da jeg kan se, at taletiden er ved at udløbe, vil jeg gerne på Fremskridtspartiets vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til ved de afsluttende forhandlinger om ændringerne i EF-samarbejdet at arbejde for

– styrkelse af EF's økonomiske og politiske samarbejde uden at acceptere et føderalt sigte med samarbejdet,

– sikring af, at det fortsatte forsvarssamarbejde forbliver i NATO, og at en egentlig EF-hær forhindres,

– ingen dansk forpligtelse til deltagelse i en enhedsvaluta for EF,